

Jeg maa maaske citere et Par Linier af det ærede Medlems Udtalelser i Lørdags. De synes mig at ramme Sømmet paa Hovedet af det, jeg netop vil i denne Sag. Det ærede Medlem udtalte det i Forbindelse med sine Udtalelser om de store populære videnskabelige Værker, hvis Betydning man ikke maa undervurdere, og som skulle bruge Billedstof og derfor skulle have noget mere Frihed, fordi de ikke have Raad til at købe originale Billeder. Han siger: „Billedstoffet maa de i Regelen tage fra en Masse forskellige Værker, det vilde være uoverkommeligt paa hvert enkelt Sted at indhente Tilladelse, og rent galt bliver det, naar Kunstneren er død, og man ikke ved, hvem der ejer Reproduktionsretten. Et Forlag, der vil udgive et saadant stort populær-videnskabeligt Værk, er saa at sige nødsaget til at løbe an paa, at man ikke vil skride ind mod Benyttelsen af det Billedstof, som man efter Lovens Ord ikke har Ret til at benytte“. Her fremkommer det ærede Medlem med en Udtalelse, som jeg finder meget rigtig og forstandig, og som jeg fuldstændig kan slutte mig til som Udtryk for den Grundbetragtning, jeg har overfor hele dette Spørgsmaal. Jeg vil haabe, at vi i et Udvalg vil kunne komme bort fra adskillige af de rigoristiske Bestemmelser i Loven.

Naar den højtærede Minister før udtalte, at alle Parter i Virkeligheden vare hørte, ogsaa Presse mændene, vil jeg gentage, hvad jeg fremhævede i Lørdags, at det er ikke ganske Tilfældet. Det viser sig netop ogsaa ved den Protest, der er kommen fra de fire store Bladorganisationer i Provinserne, at Pressen er ikke hørt. Det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) oplyste før, at da Loven om Forfatter- og Kunstnerret i sin Tid blev vedtagen, blev dens Gennemførelse støttet af de danske Presseorganisationer, ogsaa dem, der her er Tale om. Nu da der er Tale om at udvide Beskyttelsen ganske betydeligt, komme de samme Folk, som vare med den Gang, og sige: Stop nu lidt, lader os ikke gaa for vidt, og de paapege, hvorledes disse Bestemmelser i høj Grad ville være generende for Bladene og i det hele taget for Udviklingen paa dette Omraade. Jeg vil hævde, at hvis en fyldig Repræsentation for Pressen her i Landet var bleven hørt, havde man ikke faaet dens Tilslutning til denne Lov.

Jeg skal gemme andre Bemærkninger til en eventuel Udvalgsbehandling. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem fra Fredens-

borg (Johan Knudsen), naar han spørger om, hvorfor vi ikke skulle forandre de 10 Aars Beskyttelse, som gælder for Oversættelser, til samme Tidsrum som for originale Værker, at Grunden er den, at vi ikke skulle gaa videre med denne Beskyttelse. Der er stor Forskel paa 10 og paa 50 Aar. 50 Aars Beskyttelse efter Forfatterens Død, saaledes som det findes i den gamle Lov, er efter min Mening en altfor vidtrækkende Beskyttelse. Det er en meningsløs lang Tid, det virker som et Forbud, man kunde lige saa godt forbyde at aftrykke saadanne Værker. Derfor siger jeg, at jeg vil ikke videre ad denne Vej, jeg vil blive staaende ved den Bestemmelse, der er angaaende Oversættelse. Og jeg vilde meget ønske, at vi kunde holde Tidsskrifter udenfor denne Beskyttelse. Det er det Standpunkt, jeg har indtaget, og jeg tror, jeg har mit Partis Tilslutning dertil. Det vil jo nu vise sig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (M. Nielsen): Jeg skal gøre det ærede Medlem, der nu satte sig, opmærksom paa, at efter den nugældende Lov have vi en Beskyttelse paa 50 Aar efter Forfatterens Død ogsaa for Oversættelser, nemlig for de Oversættelser, som ere foretagne inden 10 Aar efter Offentliggørelsen. Saa hvad det ærede Medlem nu udtalte, vilde jo være en Forandring ogsaa fra den nugældende Lov.

Dernæst vil jeg til det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) sige, at jeg finder det ganske naturligt, at der, som udtalt af det ærede Medlem, skaffes en Oversigt over de Bestemmelser, der gælde i de Lande, der have sluttet sig til Bernerkonventionen. Og saadanne Oplysninger ville meget hurtigt kunne skaffes til det kommende Udvalg, hvis man vil nøjes med dem i et fremmed Sprog. Der foreligger saadanne Oplysninger paa Tysk. Hvis de skulde oversættes, vilde det tage længere Tid end ønskeligt. Men det er selvfølgelig kun en Oversigt over, hvorledes det forholder sig i Øjeblikket, ikke en Oversigt over, hvorledes det vil blive i Anledning af Bernerkonventionen, for omkring i de forskellige Unionslande er der netop Lovgivningsarbejde i Gang for at ordne sig ind til denne Ratificering i Juni Maaned dette Aar. Saa de Oplysninger kunne ikke gives, men Oplysninger om, hvordan Beskyttelsen hidintil har været ordnet i Unionslandene, skulle komme til at foreligge for Udvalget, saa snart det ønskes, naar man, som sagt, vil nøjes med de tyske Meddelelser.